

РЕШЕНИЕ

№ 2702

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11107** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. А., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221019001629-091-001/13.05.2020 г., издаден от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. В. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1220/06.08.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - [населено място] при ЦУ на НАП.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е ревизионен № Р-22221019001629-091-001/13.05.2020 г., в потвърдените с решението на Директора на Д”ОДОП” части, с които са установени задължения по ЗДДС следствие недоказана ВОД в общ размер на 8120,23 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 1163,99 лв.

В жалбата се сочи, че РА е незаконосъобразен и неправилен, постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и неправилно приложение на материалния закон. Релевира се, че приходният орган е събирал неотности за спора доказателства, а относимите е интерпретирал неправилно. Соочи се, че немския контрагент е купувач, който е наел и изпратил превозвач за вдигане на стоката. Оспорва се възприетата теза от органа по приходите, че не е налице ВОД, тъй като стоката не е била транспортирана до територията на друга държава членка. Счита се, че за обективно изследване на въпроса за движението на стоката е следвало да се

изиска и събере информация от превозвачите. Твърди се, че съгласно договор за продажба на 450 тона кориандър, сключен между жалбоподателя и немското дружество „V.Ц.“ G., продавачът е следвало да достави уговореното количество при условия на доставка EXW [населено място], като задължението на продавача е изпълнено чрез предоставяне на стоките на разпореждане на купувача в неговия склад. Немският контрагент от своя страна е декларирал пред немските данъчни власти извършената сделка като В., като е осъществил последващи облагаеми доставки към български дружества. Поддържа се, че [фирма] не е знаело, че стоката няма да се превозва до ФРГ Германия, нито че е продадена в Република България и впоследствие изнесена за Ш. Л. Твърди се, че в хода на ревизията са представени документите, удостоверяващи извършен ВОД – фактури и декларации, което е достатъчно основание за прилагане на нулева ставка. Навежда се практика на С.. Изразява се искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваните части. Претендират се направените по делото разноси съгласно представен списък. В проведеното по делото съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателя адв. А. е допълнил, че стоката кориандър попада в приложение 2 към чл. 163а, ал. 1 от ЗДДС, с оглед на което счита, че данъчно задължен е получателя по доставката и РА е незаконосъобразен на това основание.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуален представител юрк. З., оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение по подробни съображения развити в решението на Директора на Д „ОДОП“. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019001629-020-001 от 15.03.2019 г., връчена електронно на 25.03.2019 г., изменена със ЗИЗВР Р-22221019001629-020-002/24.06.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22221019001629-020-003/22.07.2019 г., всичките издадени от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП С.. С цитираните заповеди е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.11.2018 г. до 31.01.2019 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед №Р-22221019001629-023-001/28.08.2019 г., съответно възобновено със Заповед №Р-22221019001629-143-001/06.02.2020 г., издадени от органа възложил ревизията. За възлагане на ревизията издаденият ЗВР орган по приходите е оправомощен със заповед № РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с разпоредбата на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия по електронен път на 25.03.2019 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221019001629-092-001/05.03.2020 г., връчен електронно на 06.03.2020 г. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизионното производство приключва с РА № Р-22221019001629-091-001/13.05.2020 г., издаден от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. В. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, с който са установени задължения по ЗДДС следствие недоказана ВОД в размер на 8120,23 лв. /главница/ и лихви за забава в общ размер на 1163,99 лв. РА е връчен електронно на 19.05.2020 г.

В законния срок ревизионният акт е обжалван изцяло по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ при ЦУ на НАП - С. с жалба , вх. № 53-06-4735/03.06.2020г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-886/11.06.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, Директорът на Дирекция „ОДОП“ е постановил Решение № 1220/06.08.2020 г., с което ревизионният акт е изцяло потвърден в обжалваните части. Решението е връчено по електронен път на 10.08.2020 г.

В хода на ревизионното производство е установено, че основната дейност на [фирма] през ревизираните периоди е свързана с преработка на слънчоглед и кориандър, търговия със слънчоглед и слънчогледови пелети за горене - собствено производство. Извършени са процесуални действия с цел установяване на относимите факти и обстоятелства, подробно описани на стр. 2 и 3 от РД, който съгласно чл. 120 от ДОПК е неразделна част от РА. На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ за осъществен ВОД към „V.Ц.“ Г., в отговор на което са представени документи и писмени обяснения, заведени с вх. № 53-00-1131/15.04.2019 г., съставляващи фактури, договор от 02.04.2018 г., подписан между [фирма] и „V.Ц.“ Г. за продажба на преработен кориандър, 7 приемо-предавателни протокола, 6 кантарни бележки, сертификати за тегло на продукти за износ, експедиционна бележка, банково извлечение, декларация от „V.Ц.“ Г. /в превод и оригинал/. Извършени са насрещни проверки на превозвачите, посочени в кантарните бележки - [фирма] и [фирма], документирани с ПИНП №П-0300031936892-141-001/03.09.2019 г. и с ПИНП №П-03000319136911-141-001/30.08.2019 г. Изпратена е молба за административно сътрудничество до данъчната администрация на Германия, в резултат на която е получен отговор с № 30879/06.02.2020 г.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка и с молба от 16.03.2021 г. на ответника, ведно с писмени и веществени доказателства, касаещи удостоверяването на положените квалифицирани електронни подписи на РА, РД и всички ЗВР. От страна на жалбоподателя са представени в превод на български език справка за деклариране на данък оборот на немското дружество „V.Ц.“ Г..

Въз основа на всички приети по делото доказателства се установява следното:

С РА е коригиран декларирания от [фирма] резултат за данъчен период м. 11.2018 г., като е установен ДДС за внасяне в размер на 8 120,23 лв., при деклариран от ревизираното лице резултат ДДС за възстановяване в размер на 26 647,02 лв. Корекцията произтича от начислен ДДС в общ размер на 34 767,25 лв. по четири фактури, документиращи ВОД на кориандър, издадени от жалбоподателя на „V.Ц.“ Г. с VIN DE295996570.

В хода на ревизията е установено, че [фирма] е декларирано в дневника за продажби за м. 11.2018 г. ВОД към „V.Ц.“ Г. по фактури №[ЕГН]/09.11.2018г., №[ЕГН]/13.11.2018 г., №[ЕГН]/20.11.2018 г. и №[ЕГН]/26.11.2018 г., с обща данъчна

основа 173 836,25 лв.

Съгласно договор от 02.04.2018 г., жалбоподателят е продал 450 тона кориандър на немското дружество „V.Ц.“ G., при условия на доставка EXW в [населено място], общ. О., България.

Представени са приемо-предавателни протоколи от дати 12.11.2018 г., 13.11.2018 г., 19.11.2018 г., 20.11.2018 г. и 26.11.2018 г., съгласно които в присъствието на представител на [фирма] и представител на „V.Ц.“ G. е извършено приемо-предаване на стока по договор и са оформени „средни проби“ от партиди. Стоката „кориандър-преработен“ е приета от немското дружество „V.Ц.“ G. на територията на Р България в базата на [фирма], находяща се в [населено място], общ. О.. Предадените нетни количества са както следва: 22,400 МТ, 21,940 МТ, 22,480 МТ, 22,520 МТ, 22,330 МТ, 23,160 МТ. Във всеки от протоколите е отбелязано, че стоката е експедирана от базата на жалбоподателя в [населено място], общ. О..

Към приемо-предавателните протоколи са приложени кантарни бележки от същите дати, в които са вписани данни за превозвач, водач и регистрационен номер на автомобил, като следва:

- [фирма] с водачи: Г. С., М. В., Б. Д. и автомобили с регистрационни номера: B6563BA/B6129EK и B8510BM/B1836EH;

- [фирма] с водач Т. П. и автомобил с регистрационен номер B0702 BH/ B6008 EK.

Съгласно кантарните бележки при измерването на преработения кориандър са присъствали управителят на [фирма] - С. Б. и водачите на МПС на дружествата превозвачи - [фирма] и [фирма].

Към приемо-предавателния протокол от 26.11.2018 г. е приложена експедиционна бележка от същата дата, удостоверяваща експедирането на 21 300 т. преработен кориандър от [населено място], общ. О., Сграда 5, с камион рег. [рег.номер на МПС] / B1340 EC, като стоката е приета от Е. Л. - шофьор.

Приложено е банково извлечение от [фирма] удостоверяващо, че жалбоподателят е получил преводи от „V.Ц.“ G., съответно на 04.01.2019 г. в размер на 61 046,54 евро и на 29.01.2019 г. в размер на 45 637,74 евро.

На посочените в кантарните бележки превозвачи са извършени насрещни проверки. От [фирма] са представени писмени обяснения, съгласно които не са извършвани транспортни услуги /транспорт на стоки/ от България до Германия с изпращач и получател „V.Ц.“ G. с VIN DE295996570 за периода 01.11.2018 г. - 30.11.2018 г. и поради това не могат да се представят исканите транспортни документи. След проверка в информационния масив на НАП е установено, че [фирма] не е декларирал доставки към [фирма]. От другото транспортно дружество [фирма] са дадени обяснения, че не е извършвало транспорт от България до Германия за периода от 01.01.2018 г. до 30.11.2018 г. и [фирма] не е клиент на дружеството.

Изпратена е молба за административно сътрудничество до администрацията на Германия относно „V.Ц.“ G. с VIN DE295996570, в резултат на което е получен отговор с вх. №30879/06.02.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С., в който е посочено, че „V.Ц.“ G. е посредник, който купува стоките от [фирма] и ги продава на българските дружества [фирма] и [фирма]. Впоследствие кориандърът е изнесен в Ш. Л.. Към отговора на немската администрация са приложени протоколи за предаване на кориандър от [фирма] на „V.Ц.“ G., както и протоколи за предаване на кориандър от „V.Ц.“ G. на [фирма] и [фирма], подробно описани на стр. 11 и стр. 12 от РА. Приложени са и коносаменти, видно от които стоката е изнесена за Ш. Л..

Съгласно приложените от немското дружество приемо-предавателни протоколи, предаването на стоката между отделните дружества е ставало в България. Приемо-предавателните протоколи, подписани между „V.Ц.“ G. и Стамексим“ Е. и [фирма] са с дати 12.11.2018 г., 13.11.2018 г., 19.11.2019 г., 20.11.2019 г. и 26.11.2018 г., които съвпадат с датите от приемо-предавателните протоколи, подписани между жалбоподателя и „V.Ц.“ G..

Приложена е и декларация без дата, с която немското дружество потвърждава покупката кориандър. V.Ц.“ G. е декларирано изрично, че стоките са придобити извън пределите на Република България, като поради търговска тайна, компанията не може да представи транспортните документи и да разкрие крайния получател. В декларацията са описани фактурите, издадени от жалбоподателя, изброяват се номера на сертификати за тегло на продукти, номера на приемо-предавателни протоколи и номера на превозни средства. Органът по приходите е приел, че представената декларация няма характер на потвърждение по смисъла на чл. 45 от ППЗДДС, както и че не удостоверява, че стоката е получена на територията на друга държава-членка.

С оглед всичко гореизложено ревизиращите са формирали извод, че на едни и същи дати на територията на Р България е ставало предаването на кориандъра от ревизираното лице на немското дружество и съответно - от немското дружество на двете български дружества [фирма] и [фирма]. Изведен е извод, че при положение, че стоката кориандър-преработен не е напускала територията на страната, следователно не е налице ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС и съответно не може да се приложи нулевата ставка на ДДС, съгласно чл. 53 от ЗДДС. С РА е прието, че в случая не е приложима разпоредбата на чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС, независимо, че предметът на доставките е „семена от кориандър“, които са сред стоките от Приложение №2, част II към Глава деветнадесета „а“ от ЗДДС, за които се прилага режимът на обратното начисляване и данъкът е дължим от получателя. Органът по приходите е посочил, че съгласно чл. 163г от ЗДДС, разпоредбите на Глава деветнадесета „а“ от ЗДДС не се прилагат, когато за доставка на стоки или услуги по приложение №2 са налице условията по чл. 7, 13, 15, 16 и 28 от закона. Изложено е, че „V.Ц.“ G. придобива собствеността върху стоката – кориандър на територията на Р България, като стоката не е изнесена от страната, а е продадена на други две български дружества и немският търговец не е регистриран за целите на ЗДДС в България.

В резултат на гореизложеното ревизиращият екип е приел, че е налице доставка с място на изпълнение на територията на страната съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 12, ал. 1 и чл. 86 от ЗДДС във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и предвид чл. 67, ал. 1 от ЗДДС, доставката е облагаема с двадесет процента ставка на данъка. Въз основа на установените факти с РА е начислен ДДС в размер на 34 767,25 лв. върху данъчната основа от 173 836,25 лв. по всички 4 бр. фактури, издадени от жалбоподателя на „V.Ц.“ GMBH.

При така установените факти съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и

обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № Р-22221019001629-091-001/13.05.2020 г. е издаден от компетентни органи в кръга на определените им правомощия и в предвидената от закона форма, съгласно чл. 119, ал. 2 и чл. 120 ДОПК. РА, РД и ЗВР са подписани с квалифицирани електронни подписи на издателите им съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени и веществени доказателства, приобщени към делото, които не са били оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които да са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По приложението на материалния закон:

Законосъобразно с РА на основание чл.86 от ЗДДС, във връзка с чл.12, ал. 1 и чл.17, ал. 1 от ЗДДС е начислен данък в общ размер на 34 767,25 за дан.период м.11.2018 г., по издадените от ревизираното лице фактури към „V.Ц.“ Г. с обща данъчна основа 173 836,25 лв.

Въз основа на представените по делото доказателства се установява, че от страна на жалбоподателя са декларирани ВОД на стоки към немския контрагент V.Ц.“ Г., като е уговорено транспортът да е за сметка на получателя.

Нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС определя, че ВОД на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по този закон лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да се приеме, че е реализиран фактическият състав на цитираната разпоредба е необходимо да са налице следните условия: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистриран по ЗДДС в България, съответно получателят по доставката да е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка на общността, и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка.

Документите, удостоверяващи извършването на ВОД, според чл. 53, ал. 2 от закона, са посочени в чл. 45, т. 1 и т. 2 от Правилника за прилагане на ЗДДС /ППЗДДС/, като това са: документ за доставката, представляващ фактура за доставката, в която се посочва идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден в държавата членка, в която същият е регистриран /чл. 45, т. 1, б. "а" от ППЗДДС/, както и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка /чл. 45, т. 2, б. "а" и "б. " от ППЗДДС/, а именно: транспортен документ удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика/ или писмено потвърждение от получателя

или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя. В писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

В случая не се спори, че към датата на документиране на доставката V.Ц. " G. е регистрирано за целите на ДДС лице в Германия, и че жалбоподателят е издал фактури за доставката, в които е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя. Спорът е доколко представените от лицето документи отговарят на изискванията на чл. 45 от ППЗДДС.

С оглед твърдението на жалбоподателя, че транспортът е за сметка на получателя, разглежданият случай попада в приложното поле на б. "а" от чл. 45, т. 2 от ППЗДДС. Тази правна норма свързва доказването на изпращането или транспортирането на стоките с представяне на "транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка" и това са случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя.

В процесния случай безспорно се установява, че стоката не е напускала територията на Република България. След като жалбоподателят предава кориандъра на немското дружество в собствения си склад, последното я продава и предава на други две български дружества. Впоследствие кориандърът е изнесен за Ш. Л., а не е изпратен до територията на друга държава членка съгласно изискването на чл. 45, т. 2, б. "а" и "б." от ППЗДДС. От немското дружество не са представени транспортни документи, доказващи, че стоката е превозена до територията на друга държава членка, а видно от извършените насрещни проверки на транспортните дружества получили и натоварили стоката, транспорт от България за Германия не е извършван. Представеното потвърждение от немското дружество, в което изрично е записано с удебелен шрифт, че стоките са придобити извън пределите на Република България не отговаря на обективната истина и противоречи на останалите доказателства по делото.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав споделя изводите на решаващия орган, че в ревизионното производство, [фирма] не е успяло да докаже осъществена вътреобщностна доставка, по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, тъй като не са спазени изискванията на чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС, а именно стоката не е била транспортирана до територията на друга държава членка.

Относно наведения от процесуалния представител на жалбоподателя довод за приложимост на чл. 163а от ЗДДС следва да се посочи, че немският търговец не е регистриран за целите на ЗДДС в България, поради което за извършените доставки е приложим общия ред на облагане с ДДС, при който данъкът е изискуем от доставчика, а не от получателя, както гласи разпоредбата на чл. 163а от ЗДДС. Съгласно чл.17.(1) от ЗДДС място на изпълнение при доставка на стока, която не се изпраща или превозва, е мястото, където стоката се намира при прехвърляне на собствеността или при фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2. В процесния случай декларираният от жалбоподателя ВОД към "V.Ц. G." са реализирани на територията на страната, поради което същите следва да се облажат с ДДС със ставка 20 %. Въпреки че процесните стоки попадат в част II от приложение

№ 2 от Комбинираната номенклатура към чл. 163а, ал. 2 от ЗДДС, цитираната норма е неприложима в случая, тъй като съгласно чл. 163г от ЗДДС разпоредбите на Глава деветнадесета "а" от ЗДДС не се прилагат, когато за доставка на стоки или услуги по приложение № 2 са налице условията по чл. 7, 13, 15, 16 и 28 от закона. Следователно глава деветнадесета "а" от ЗДДС не обхваща вътреобщностните доставки и придобивания, тристранните операции, вноса и доставките на стоки, изпращани или превозвани извън територията на европейския съюз (износ). В случая от събраните доказателства по делото се установява, че немското дружество „V.Ц. G." е придобило собствеността върху стоката на територията на Р.България, след което я продава на две български дружества. Немският търговец не е регистриран за целите на ЗДДС в България, поради което за извършените доставки е приложим общият ред на облагане с ДДС, при който данъкът е изискуем от доставчика, а не от получателя както гласи разпоредбата на чл. 163а от ЗДДС.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав приема, че [фирма] не успя да докаже осъществена вътреобщностна доставка, по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, тъй като не са спазени изискванията на чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС, а именно стоката не е била транспортирана до територията на друга държава членка. Извършената сделка следва да се обложи с 20%, предвид което законосъобразно с РА на основание чл.86 от ЗДДС, във връзка с чл.12,ал. 1 и чл.17, ал.1, по реда на чл.67, ал.1 от ЗДДС върху данъчна основа в общ размер на 173 836,25 лв. е начислен ДДС в размер на 34 767,25 лв. В случая след като не е удостоверено по безспорен начин транспортирането и получаването на стоките на територията на Германия, правилно и законосъобразно приходният орган е начислил ДДС със ставка 20 %.

Изложеният анализ на установените по делото факти обуславя извод за неоснователност на жалбата.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски. Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 794,21 лева, определен по реда на чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ДВ.бр.68 от 2020г.). По аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя разноски не се дължат, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град,първо отделение, 20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], чрез адв. А., срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22221019001629-091-001/13.05.2020 г., издаден от Е. М. С. - началник сектор „Ревизии“, дирекция Контрол при ТД на НАП, възложил ревизията, и Т. В. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП, ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1220/06.08.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП" - [населено място] при ЦУ на НАП в частта, с която са установени задължения по ЗДДС следствие недоказани ВОД в общ размер на 9 284,22 лв., от които 8 120,23 /главница/ и лихви за

забава в общ размер на 1163,99 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 794,21 (седемстотин деветдесет и четири лева и 21 ст.)лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: